

RETEN I HORSENS DOM

afsagt den 17. januar 2020

Sag BS- [Nummer]

A
(advokat Klaus Therkildsen)

mod

Ejendomsselskab
(advokat Jesper Ravn)

Denne afgørelse er truffet af dommer Sine Nascou.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 2. maj 2019.

Sagen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgte, Ejendomsselskab
, er erstatningsansvarlig i anledning af den faldulykke, som sagsøge-
ren, A , var udsat for den 14. februar 2017.

A (A), har fremsat påstand om, at Ejendomsselskab
(Ejendomsselskab) til A skal betale
102.870,00 kr. med procesrente fra den 24. maj 2017.

Påstanden er opgjort således:

Svie og smerte	76.500 kr.
Varigt mén	26.370 kr.

I alt	<u>102.870 kr.</u>
-------	--------------------

Ejendomsselskabet har fremsat påstand om frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af sagen, at A den 12. februar 2017 faldt foran garagen på udendørsarealerne ved ejendommen [Adresse] .

Af A's lægejournal fremgår, at A første gang henvendte sig til egen læge den 15. februar 2017. A henvendte sig igen til egen læge den 2., 9., 14. og 20. marts 2017. Den 24. marts 2017 blev A henvist til skadestuen, hvor det senere blev konstateret, at A havde bækkenbrud og korsbensbrud.

A anmeldte faldulykken til Ejendomsselskabet den 24. april 2017.

I mail af 2. juni 2017 afviser Forsikringsselskab 1 på vegne af Ejendomsselskabet at være erstatningsansvarlige.

A klager til Patienterstatningen på grund af den forsinkede diagnosticering og behandling ved lægen. I erstatningsopgørelsen fra Patienterstatning af 8. februar fremgår, at Patienterstatningen den 25. september 2017 har meddelt A , at skaden er omfattet af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Da erstatningsbeløbet ikke overstiger 10.000 kr. er A ikke berettiget til erstatning.

Afgørelsen bliver den 25. maj 2018 stadfæstet af Ankenævnet for Patientforsikring.

A anmelder skaden til sin egen ulykkesforsikring i Forsikringsselskab 2 , der den 23. oktober 2018 vurderer, at A har et varigt mén efter faldskaden den 12. februar 2017 på 5%.

Af udskrift fra DMIs vejrarkiv fra den 5.-12. februar 2017 fremgår, at der ikke er faldet nedbør i perioden mellem den 10.-12- februar 2017.

Af vejrdata fra DMI fra februar 2107 fremgår, at døgnets højeste temperatur den 12. februar 2017 var cirka 2 grader og døgnets laveste temperatur var cirka -2

grader. Endvidere fremgår det, at luftfugtigheden den 12. februar 2017 var cirka 80%, og at der var cirka 1 times solskin.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring afgivet af A og B .

A har forklaret, at hun er født i 1940, og hun er derfor 79 år. Hun var pensionist på skadestidspunktet. Hun bor alene i [Hus] på [Vej] . Hun har boet i ejendommen i 20 år. Hun levede i 2017 et aktivt liv. Hun havde været aktiv svømmer i flere år. Hun har også været gast på både i flere år. Hun gik mange ture og var generelt meget ude. Hun har haft knogleskørhed i 20 år. Hun tager piller, for at holde det i ro. Hun har tit haft ondt i ryggen før ulykken, men så har en god svømmetur altid hjulpet. Det har altid hjulpet at holde sig aktiv. Hun er ryger. Hun ryger så meget, hun kan nå på en dag.

Uheldet skete søndag den 12. februar. Hun beskrev forløbet i henvendelse af 24. april 2017 til A A/S . Der er en park med garager bagved ejendommen. Hun havde et ærinde i garagen. Hun skulle ud at køre bil. Hun gik ned til sin bil. Hun kunne se, at der var blevet skovlet sne, da der var rengjort en sti. Stien havde været der i flere dage. Det var en gangsti ned til garagen. Det skråner på arealet foran garagen. Hun skred på det ryddede areal. Hun skred på isen, da isen ikke var synlig. Der var en stor sort plet foran garagen. Hun tror, pletten var skyld i, at hun ikke kunne se isen.

B , der er vicevært, saltede og grusede aldrig. Hun havde spurgt, om han ville salte eller gruse, men det ville B ikke, da han altid ryddede sne helt ned til fliserne. Hun har selv tidligere lånt B's skovl, hvis hun skulle fjerne sne foran garagen, hvor der kunne ligge en bunke sne.

Hun faldt og slog sit haleben rigtig meget. Der gjorde frygtelig ondt, men hun håbede, det gik væk af sig selv. Det gjorde ondt dagen efter og endnu mere efter to dage. Hun tog derfor til lægen onsdag. Lægen tog det "meget let". I marts 2017 fik hun en henvisning, da hun blev ved med at kontakte sin læge. Den sidste gang hun var ved lægen, kunne hun ikke komme ud af bilen og gik med to stokke. Der var to sygeplejersker, der hentede hende i bilen. De mente ikke, at de kunne gøres noget ved en forstuvet bagdel. Hendes nabo kørte hende efterfølgende på sygehuset.

Det er korrekt, at hun faldt igen den 15. juli 2017. Hun havde været i bad og gled over dørtrinnet. Hun vred sin arm rundt. Dette var også en alvorlig skade. Hun var igennem to operationer. Hun har følelsesforstyrrelser i armen. Skaden er takseret til et méngrad på 10%. Hun havde den 15. juli 2017 problemer med at gå, og hun brugte rollator. Hun bruger ikke sin rollator længere, da hun efter den 15. juli 2017 ikke kan holde om den med sin hånd.

Efter den 15. juli 2017 havde hun både gener og ondt i bagdelen og smerter i hånden. Hun tager piller for smerterne. Hun får 2-3 morfinpiller, hvilket er nødvendigt for at kunne gå. Hun svømmer ikke mere. Hendes liv ændrede sig efter den 12. februar 2017. Hun er ved egen læge hver måned, da hun fortsat gerne vil køre bil. Hun tager kun morfin morgen og aften, men ikke midt på dagen.

Der var ingen, der så faldet den 12. februar 2017. Hun var hurtigt oppe at stå igen. Hun henvendte sig først til A A/S den 24. april 2017. Hun talte med B om faldet i forbindelse med, at B kiggede på hendes toilet i lejligheden. Hun sagde, at hun ikke ville give B skylden for, at hun var faldet i gården. Hun troede på dette tidspunkt kun, at hendes bagdel var forstuvet. Det havde lægen fortalt hende. Hun troede, at hun ville blive frisk igen. Hun har ikke haft talt med B om rutinerne for saltning i gården. Rutinerne vedrørende saltning er i dag blevet ændret.

Det sneede ikke den 12. februar 2017. Det var højt solskin. Det havde været snevejr, da der var blevet skovlet. Der var ikke faldet sne i weekenden.

Hun har ikke været faldet i januar 2017.

B har forklaret, at han blev udlært tømmersvend i 1974. Han arbejdede som tømrer frem til august 1986, hvor han fik jobbet som vicevært.

Hvis der falder sne i løbet af natten, starter han snerydningen kl. 05.00. Han skraber og salter for at fjerne det sidste. Han er ligeledes forpligtet til at rydde sne i dagtimerne, hvis der falder sne. Hvis der alene er tale om rimfrost foretager han kun saltning. Han bruger vejsalt.

Når han kigger tilbage, var det fint klart vejr, så der har kun været behov for saltning. Det er en almindelige procedure med saltning. Han har ikke ført en logbog, så han kan kigge tilbage på den 12. februar 2017. Han foretager rydningen med håndkraft. Han ved, at der er blevet saltet i det omfang, det har været nødvendigt. Han boede selv i en ejendom 700 meter væk. Der var asfalt foran ejendommen. Asfalten var en god indikator for, hvornår der var glat.

Parternes synspunkter

A har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

Anbringender:

Det gøres gældende, at sagsøgers fald den 12. februar 2017 er sket som følge af utilstrækkelig glatførebekæmpelse påhvilende sagsøgte, der således er erstatningsansvarlig for følger efter faldulykken.

Der er således ikke tale om en hændelig skade, som sagsøgte har gjort gældende.

Der er faldet sne i perioden 04.-09.02.17 og det anerkendes i den forbindelse, at sagsøgte har sørget for relevant rydning af sne, men samtidig gøres det gældende at sagsøgte har forsømt at sørge for saltning og/eller grusning af de ryddede arealer, herunder faldstedet, der på ulykkestidspunktet fremtrådte som egnet til gående færdsel.

Den 12. februar var der, jfr. vejrdato (bilag 11), tæt på nulpunktet – dækker over middeltemperatur fra minus 2 til plus 2 – hvilket i kombination med en luftfugtighed på 80 og solskin har indebåret hhv. tøs/smeltning af omgivende sne hhv. til-frysning af samme.

Da der ikke fra sagsøgtes side er tilvejebragt sikker oplysning om, at der, uanset disse vejr-konditioner, er foretaget glatførebekæmpelse det pågældende døgn (12. februar), må det lægges til grund at der ikke er foretaget den nødvendige glatførebekæmpelse op til faldulykken og at det er det heraf medfølgende isglatte føre, der har bevirket sagsøgers fald.

Sagsøgte er på det grundlag erstatningsansvarlig og skal iht. Erstatningsansvarsloven og skal svare sagsøger relevant erstatning iht. samme lovs bestemmelser.

Sagers krav er opgjort således, idet yderligere krav forbeholdes:

Svie og smerte, jfr. EAL § 3

Sager har været syg i lovens forstand i en periode 76.500 kr.
på minimum godt et år og på den baggrund kræves
godtgørelse svarende til lovens maksimumbeløb
anno 2018=forfaldstidspunktet. I bilag 10 fremgår
af notater fra august 2018, at sagsøger fortsat er plaget
af gener fra bækkenbruddet, der jo altså også har medført
varigt mén

Varigt mén, jfr. EAL § 4

Som vurderet af sagsøgerens eget ulykkeforsik- 26.370 kr.

ringsselskab er der minimum tale om et varigt mén på 5% - yderligere krav forbeholdes idet vurderingen synes lavt sat – hvilket iht. EAL § 4 anno 2018 udløser en godtgørelse efter aldersfradrag på (40%) på

Erstatningskrav – foreløbigt – i alt 102.870 kr.

Ad årsagssammenhæng og erstatningsposterne:

Sagsøger er af den opfattelse at årsagssammenhæng hhv. sygebehandling er dokumenteret i fornødent omfang i de fremlagte lægelige hhv. forsikringsmæssige bilag.

... "

Ejendomsselskab har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

ANBRINGENDER

Ad erstatningsansvaret

Sagsøger har bevisbyrden for, at glatførebekæmpelsen på skadetidspunktet skulle have været mangelfuld, og at der er udvist ansvarspådragende fejl eller forsømmelser, der kan begrunde et erstatningsansvar. Det bestrides, at denne bevisbyrde er løftet.

Det bestrides ydermere, at den fremlagte vejrrapport (bilag 11) dokumenterer, at der har været is ved uheldsstedet den 12. februar 2017. Vejrrapporten beskriver temperatur og vejrforhold, men det kan ikke udledes af rapporten, at der skulle have været is på uheldsstedet.

Det kan lægges til grund, at der ikke er faldet nedbør i perioden mellem den 10.-12. februar 2017, jf. bilag A.

Sagsøgtes vicevært har en fornøden rutine for glatførebekæmpelse. Ifølge sagsøgtes vicevært blev der ryddet for sne og saltet i området i tidsrummet mellem kl. 05:00-07:00 efter snefald. Det bestrides således, at sagsøgte har handlet ansvarspådragende ved ikke at have foretaget glatførebekæmpelse i området, hvor sagsøger faldt.

Sagsøger har anerkendt, jf. stævningen af 2. maj 2019, at sagsøgte har sørget for relevant rydning af sne, men hævder, at sagsøgte har forsømt at sørge for saltning og/eller grusning af de ryddede arealer, herunder på stedet, hvor sagsøger faldt.

Det gøres i forhold hertil gældende, at det må have formodning imod sig, at sagsøgtes vicevært ikke har saltet ved de omhandlende arealer, når sagsøgte har ryddet for sne, idet saltning er en naturlig og tilhørende del af den samlede glatførebeholdelsesproces.

Det forhold, at der har været en sort plet maling på asfalten, som ifølge sagsøger har gjort det vanskeligere at se isen, må – i givet fald – anses for at være et hændeligt forhold.

Sagsøger har samlet set ikke løftet bevisbyrden for, at sagsøgte har begået ansvarspådragende fejl eller forsømmelser, der kan begrunde et erstatningsansvar.

Ad årsagssammenhæng

Sagsøger har bevisbyrden for, at der er den fornødne årsagssammenhæng mellem påvirkningen ved faldet og skadefølgerne, som med overvejende grad af sandsynlighed skal være forårsaget af tilskadekomsten.

Sagsøger er angiveligt faldet den 12. februar 2017 omkring kl. 16.00, men henvendte sig første gang til lægen den 15. februar 2017, jf. lægenotat af denne dato (bilag 14 s. 82). Sagsøger har således henvendt sig senere end 72 timer til lægen for første gang med sine gener og har derved ikke dokumenteret strakssymptomer efter faldet. Det fremhæves herved, at sagsøger tillige er kendt med osteoporose, jf. sygehusjournalen (bilag 10 s. 21), hvilket kan være en konkurrerende årsag til sagsøgers gener.

Sagsøger er øjensynligt også faldet på halebenet ultimo januar 2017 og dermed nogle uger inden faldet den 12. februar 2017. Det fremgår af lægejournal af 20. marts 2017 (bilag 14 s. 80), at sagsøger for 7 uger siden, svarende til ultimo januar, faldt på bagdelen og slog halebenet. Det fremgår tillige af fysioterapeutjournalen, at sagsøger fik en fibersprængning i lysken ultimo januar (bilag 13, s. 1). Denne skade kan således tillige være en konkurrerende årsag til den af sagsøger angivne skade i bækkenet.

Sagsøger skal sammenfattende bestride, at sagsøger har ført bevis for årsagssammenhængen mellem uheldet den 12. februar 2017 og den af sagsøger angivne skade

Ad erstatningsposterne

Svie og smerte godtgørelse

I medfør af erstatningsansvarslovens § 3 kan der ydes godtgørelse for svie og smerte for hver dag skadelidte er syg. Det er en betingelse efter loven, at skadelidte er sygemeldt og undergivet en vis lægelig eller anden behandling for at opnå svie- og smertegodtgørelse. Svie og smerte godtgørelse kan ikke tilskrives for en periode, hvor man under alle omstændigheder ville have været syg.

Sagsøger har forinden faldet den 12. februar 2019 ligeledes været faldet i ultimo januar og har været til fysioterapi behandling med denne skade. Krav på svie og smertegodtgørelse som følge af faldet den 12. februar 2019 kan således ikke anerkendes, da det må lægges til grund, at sagsøger allerede var i behandling som følge af det tidligere fald, som havde medført sygemelding.

Sagsøger kom endvidere til skade med sin højre hånd den 15. juli 2017, jf. skadenotat af denne dato (bilag 10 s. 18). Sygemelding efter denne dato kan således heller ikke tilskrives uheldet den 12. februar 2017.

Varigt mén

Der er størrelsesmæssig enighed om en méngrad på 5 % med henvisning til AES' méntabel pkt. B.2.2.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

A har forklaret, at hun den 14. februar 2018 skred på det ryddede areal foran sin garage. A har forklaret, at hun skred på isen, da isen ikke var synlig. A har endvidere forklaret, at en sort plet på asfalten var skyld i, at hun ikke så isen.

Efter oplysninger fra DMI om temperatur og nedbør kan det lægges til grund, at der i perioden mellem den 4.-9- februar havde været nedbør, og at der i de efterfølgende dage i perioden mellem den 10.-12. februar 2017 ikke havde været nedbør. Parterne er enige om, at Ejendomsselskabet efter perioden med nedbør havde sørget for relevant rydning af sne.

Vicevært B har forklaret, at han i tilfælde af, at der kommer sne i løbet af natten starter med snerydning kl. 05.00. B har endvidere forklaret, at han skraber sne og slutter af med at salte. Hvis der ikke er faldet nedbør, men alene er rimfrost, foretager han kun saltning. Han har ikke ført en logbog, så han kan kigge tilbage på den 12. februar 2017. B har forklaret, at han ved, at der er blevet saltet i det omfang, det har været nødvendigt. Det er en almindelige procedure at salte.

På baggrund af oplysningerne fra DMI vedrørende vejret den 14. februar 2017 samt forklaringen fra B vedrørende den almindelige glatførbekæmpelse ved ejendommen [Adresse] , finder retten det ikke godtgjort, at Ejendomsselskabet skulle have forsømt sin pligt til glatførbekæmpelse. Retten tager herefter Ejendomsselskabet frifindelsespåstand til følge.

Efter sagens udfald skal A betale sagsomkostninger til Ejendomsselskabet. Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 25.000 kr. det er oplyst, at Ejendomsselskabet ikke er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Ejendomsselskab frifindes.

A skal til Ejendomsselskab betale sagsomkostninger med 25.000 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.